

[Grue-Sørensen.]

en særlig eksportkontrol, så at man kan være sikker på, at der ved disse særligt behandlede æg, der eksporteres, ikke konstateres mangler, som ødelægger noget for os på de udenlandske markeder; det er jo i alt fald ikke fejl, som producenterne kan hæfte for.

Den første æglov fik vi i 1925. Der er sket store fremskridt siden da, også i lovgivningen på dette område. Men det er mit indtryk, at i den senere tid har fremskridtene været foran lovgivningen. I betragtning af at vi i løbet af fem år vil nå frem til det, flertallet ønsker i dag, vil mit parti anbefale lovforslagets vedtagelse i dets nuværende form.

Korsgaard: Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen nævnte, at eksportbeløbet for æg i 1951 nu nærmer sig de 400 mill. kr., og man er så oppe på et beløb og et kvantum, som betyder noget, og derfor er jeg helt enig med det ærede medlem i, at det, det drejer sig om, er, at denne vare bliver gjort så god som muligt, for at vi kan få en endnu større eksport og på den måde skaffe endnu flere penge til landet. Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at det er meget om at gøre, at køberne kan være sikre på, at æggene er af den fineste mulige kvalitet. Enhver ægspiser ved, hvor ubehageligt det er at skære toppen af et æg og opdage, at der er noget i vejen med det. Det må for enhver pris, havde jeg nær sagt, undgås; man må i hvert fald gøre, hvad man kan.

Men når det ærede medlem så videre siger, at de kvalitetsforbedrende foranstaltninger skal foretages ude hos producenten, ved jeg ærlig talt ikke, om just dette kan sikre en forbedret kvalitet. Jeg tror, man skal tage sigte på i højere grad at undgå de senere tilkommende kvalitetsforringende faktorer, for enhver ved jo, at hvis et æg gemmes for længe, sker der skade på ægget, og enhver ved jo også, at der desværre findes producenter, der af sløseri og berigelseshensyn netop søger at gemme æggene lidt for længe for at afvente en mulig prisstigning. Det er, såvidt jeg kan skønne, her; man især skal sætte ind, hvilket man jo også gør for øjeblikket.

Jeg er helt indforstået med, at lovgivningsmagten og organisationerne gør, hvad der er muligt for at sikre den bedst mulige

kvalitet, og at det er producenterne, der skal have at vide, når der er noget i vejen med æggene. Derfor kan jeg ikke se andet end, at den fremgangsmåde, man nu søger at gennemføre, netop kan være med til at sikre, at producenten får at vide, at der skal fradrages i den pris, han ellers venter at skulle have for sine æg, så at han på pungen kommer til at føle, at det betyder noget at levere æg, der ikke er helt gode.

Når det ærede medlem hr. Grue-Sørensen var inde på, at de fem år, der er vedtaget som overgangstid, er for langt et tidsrum, vil jeg heroverfor gerne have lov at sige, at en overgangsbestemmelse skal der selvfølgelig være, og jeg forstår, at det, man nu vil gennemføre, er en foranstaltning, som måske kan komme til at irritere til at begynde med og virke lidt tvungent og ubehageligt for en del af de mindre forhandlere, som især vil søge at få udnyttet denne overgangstid på fem år.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til gennemførelse af lovforslaget, idet vi fra vor side gerne vil medvirke til, at der skabes et eksportprodukt, der har den bedst mulige kvalitet. Vi synes, det er rimeligt, at netop de mennesker, som har med æggene at gøre, med indsamling og forhandling, har søgt at få en overgangstid, der er så lang, at de får betingelser for at vænne sig til ordningen.

Oluf Johansen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, således som det er vedtaget i det andet høje ting, og det er med særlig tilfredshed, vi kan anbefale lovforslaget, efter at der i folketingsudvalget er foretaget visse ændringer.

Den lovgivning om æg og ægprodukter, vi igennem en lang årrække har haft, har gentagne gange været til behandling på rigsdagen, for at den ved ændringer stadig kunne bringes i stand til at opfylde sin hensigt og skabe sikkerhed for, at disse varer kommer på markederne såvel ude som hjemme i den bedste kvalitet, som første classes varer. Denne tankegang er et naturligt led i det danske landbrugs bestræbelser for at vinde og hævde et godt renommé. Det danske landbrug satte sin dygtighed ind på at opnå ikke blot større produktion, men også kvalitetsmæssig forbedring, og der er